

તે સમ્બંધે છે કે તેના આવોગોનું પથણિ છે. જો તે કહે કે તથી નફથતક છે, તે પોતના ઉભયથી તમય રેહય ઉપર દુખની વાતજોડી નાખશે, જેવી થીતેતેલો લોકની સાથે ઘટ બંધ છે. તે હવે ભવનાત મ્ક વચિથેના ક સંગ ઘનુ નથિ મણ કથી શકે છે. આ તેને યોજના બ્નાવવા મટે આવડતઅને અપેક ધા કથવા આપે છે, અને પોતના મટે આંત્રીક મનસકિ જીવન બ્નાવવા મટે ક ધમ્ત આપે છે. સૌથી મ્હત્ત વપુથ ણ વાતતેશીખી ગયો છે કે ભવના તેની કઈ છે અને બીજાની કઈ છે અને પ થમવ ની ભવના નું પથણિ છે.

વાતવથ્થમ ક મુખ્બુતશોખ ક ઇચ છામ વકિસતિથય છે, તે ફક તદુનચિામ ક થચિાપ થકિ થચિા કથવા મટે નથી પણ ફથીથી તેને બ્નાવવા અને મ્નમ તેનો ફથીથી અનુભવ કથવા મટે છે. આ ક સંસ કાથી પ થક થચિા છે, જે અદૃશ ચ થીતેથય છે જેમ ત્મૂ બળક મેટુ થય છે.